

המסר של

סילו

המסר של סילו

הערת העורך

המסר, כפי שהוצג על ידי סילו בחודש יולי של שנת 2002, מורכב משלושה חלקים: הספר, ההתנסות והדרך.

"הספר" מוכר מזה זמן רב בשם "המבט הפנימי".

"ההתנסות" מוצגת באמצעות שמונה טקסים.

"הדרך" היא מקבץ של רעיונות והצעות.

בקובץ זה כלול "המסר" במלואו. הוא מופץ בדפוס ובאמצעות רשתות המידע.

הספר

א. ההתכוננות

1. כאן מסופר כיצד ממירים את היעדר המשמעות של החיים במשמעות ובמלאות.
2. כאן ישנן שמחה, אהבה לגוף, לטבע, לאנושות ולרוח.
3. כאן שוללים את ההקְרָבות, את רגשות האשם ואת איומי העולם הבא.
4. כאן אין סתירה בין העולם הגשמי לבין העולם הנצחי.
5. כאן מדובר בהתגלות הפנימית, אליה מגיע כל אדם המהרהר בקפדנות בחיפוש עניו.

ב. הנכונות להבין

1. ידוע לי כיצד אתה מרגיש משום שאני מסוגל לחוות את מצבך, אך אתה אינך יודע כיצד נחוה מה שאני אומר. על כן, כאשר אני מדבר אליך ללא כל אינטרס על מה שגורם לאדם להרגיש מאושר וחופשי, מוטב שתשתדל להבין.
2. אל תחשוב שתוכל להגיע להבנה תוך כדי ויכוח איתי. אתה רשאי להאמין שהבנתך תתבהר מתוך התנגדות, אך דע לך שזו אינה הדרך המתאימה במקרה הזה.
3. אם תשאל אותי מה היא הגישה הנכונה, אענה לך שהיא ההתבוננות לעומק וללא חיפזון במה שאסביר לך כאן.
4. אם תאמר שיש לך דברים דחופים יותר לעסוק בהם, אענה לך שאם רצונך הוא לנום או לחדול, לא אעשה דבר בכדי להתנגד לך.
5. גם אל תטען שהדרך שלי להציג את דבריי אינה מוצאת חן בעיניך, כי לא זה מה שתאמר על הקליפה כאשר הפרי ערב לחכך.
6. אני מציג את דבריי בדרך הנראית לי כמתאימה ביותר, ולא דווקא בזו הרצויה לאלה השואפים לדברים המרוחקים מהאמת הפנימית.

ג. היעדר המשמעות

במהלך ימים רבים גיליתי את הפרדוקס הגדול הזה: אלה אשר נשאו את הכישלון בלבם הצליחו להאיר את הניצחון האחרון, ואילו אלה אשר חשו עטורי ניצחון נותרו בדרך כצמחים אשר חייהם מעורפלים וכבויים. במהלך ימים רבים הגעתי אל האור מן המעמקים החשוכים ביותר, לא בסיועה של הדרכה אלא בעקבות התבוננות.

כך אמרתי לעצמי ביום הראשון:

1. אין משמעות לחיים אם הכול נגמר במוות.
2. כל הצדקה למעשינו, בין אם הם ראויים להערכה ובין אם הם בזויים, היא תמיד חלום חדש אשר מותיר ריקנות בהמשך הדרך.
3. אלוהים הוא משהו לא בטוח.
4. האמונה היא משהו כה משתנה בדומה להיגיון ולחלומות.
5. ניתן להתווכח בלי סוף על "מה שחייבים לעשות" ודבר לא יבסס לחלוטין את ההסברים.
6. "אחריותו" של זה שמתחייב אינה גדולה מזו של זה שאינו מתחייב.
7. אני פועל על פי האינטרסים שלי, ואין זה הופך אותי למוג לב, אך גם לא לגיבור.
8. "האינטרסים שלי" אינם מצדיקים דבר ואינם מערערים על דבר.
9. "הסיבות שלי" אינן טובות או גרועות מסיבותיהם של אחרים.
10. האכזריות מחרידה אותי אך לא בשל כך, או כשלעצמה, היא טובה או גרועה מטוב הלב.
11. מה שנאמר היום, על ידי או על ידי אחרים, חסר תוקף מחר.
12. למות לא בהכרח טוב יותר מלחיות או לא להיוולד, אך גם אינו גרוע יותר.
13. גיליתי, לא דרך הדרכה אלא מתוך התנסות והתבוננות, שאין משמעות בחיים אם הכול נגמר במוות.

ד. התלות

היום השני.

1. כל מה שאני עושה, מרגיש וחושב, אינו תלוי בי.
2. אני נתון לשינויים ותלוי בפעילותה של הסביבה. כשאני רוצה לשנות את הסביבה או את "האני" שלי, הסביבה היא זו שמשנה אותי. ועל כן אני פונה אל העיר או אל הטבע, אל הגאולה החברתית או אל מאבק חדש כלשהו אשר יצדיק את קיומי... בכל אחד מן המקרים האלה, מובילה אותי הסביבה לבחור בין גישה כזו או אחרת. כך משאירים אותי האינטרסים שלי והסביבה באותו מקום.
3. על כן אני אומר שאין כל חשיבות מי מחליט או מה מחליטים. במקרים כאלה אני טוען שעליי לחיות, מאחר שאני נמצא במצב של חיים. זה מה שאני אומר, אך אין לכך כל צידוק. אני יכול להיות נחוש, מהוסס או אדיש. בכל אופן, כל אפשרות עשויה להיות טובה מחברתה בשלב כזה או אחר, אך בסופו של דבר אין אפשרות "טובה יותר" או "גרועה יותר" מעצם הגדרתה.
4. אם יאמר לי אדם כי מי שלא אוכל מת, אענה לו שיש צדק בדבריו, ושהוא נאלץ לאכול בגלל צרכיו, אך לא אוסיף ואומר שמאבקו להשגת אוכל מצדיק את קיומו. גם לא אומר שיש רע בכך. אומר בפשטות שמדובר במעשה נחוץ למען הקיום, אישית או קבוצתית, אך כזה אשר אין בו כל טעם כשמפסידים בקרב האחרון.
5. אוסיף ואומר שאני מגלה סולידאריות עם מאבקם של העני, של המדוכא ושל הנרדף. אגיד שאני מרגיש "הגשמה" עם ההזדהות הזו אף שאני מבין שאיני מצדיק בכך דבר.

ה. החשד למשמעות

היום השלישי.

1. לעיתים הקדמתי מעשים שהתרחשו לאחר מכן.
2. לעיתים קלטתי מחשבה רחוקה.
3. לעיתים תיארתי מקומות שמעולם לא ביקרתי בהם.
4. לעיתים סיפרתי בדיוק רב את שאירע בהיעדרי.
5. לעיתים אחזה בי שימחה אדירה.
6. לעיתים פשטה בי הבנה מוחלטת.
7. לעיתים שיכר אותי איחוד מושלם עם כל מה שסובב אותי.
8. לעיתים ניפצתי את אשליותיי והבטתי במציאות בדרך חדשה.
9. לעיתים זיהיתי דבר שאני רואה לראשונה כמו משהו שכבר ראיתי בעבר.

... וכל זה נתן לי חומר למחשבה. אני מבין היטב שאלמלא ההתנסויות הללו לא הייתי נחלץ מהיעדר המשמעות.

1. חלום והתעוררות

היום הרביעי.

1. איני יכול להתייחס למה שאני רואה בחלומותיי כאל מציאות, גם לא למה שאני רואה בחלומות למחצה ואף לא למה שאני רואה בעודי ער אך חולם בהקיץ.
2. אני יכול להתייחס כאל מציאות למה שאני רואה כשאני ער ולא חולם בהקיץ. לא מדובר במה שחושיי קולטים אלא בפעולותיה של התודעה שלי המתייחסות ל"נתונים" המעובדים. כיוון שהנתונים התמימים והמוטלים בספק מסופקים על ידי החושים החיצוניים, הפנימיים ועל ידי הזיכרון. מה שקובע זה שהתודעה שלי יודעת זאת בעודה במצב ערות ומאמינה בזה כשהיא רדומה. לעיתים נדירות אני תופש את המציאות בדרך חדשה, ואז אני מבין שהמראות היומיומיים דומים לחלום או לחלום-למחצה.

ישנו אופן אמתי אחד להיות ער: זו הדרך שהובילה אותי להתבונן לעומק במה שנאמר עד כה והיא, בנוסף, זו שפתחה בפניי את השער כדי לגלות את המשמעות של כל הקיים.

ז. נוכחותו של הכוח

היום החמישי.

1. כשהייתי ער באמת טיפסתי מהבנה להבנה.
2. כשהייתי ער באמת אך חָסַר לי מרץ על מנת להמשיך בעלייה, הצלחתי למצוא את הכוח בתוכי. הוא היה בכל גופי. הייתה אנרגיה ולו בתאים הקטנים ביותר של גופי. אנרגיה זו זרמה והייתה מהירה וחזקה יותר מזרימת הדם.
3. גיליתי שהאנרגיה התרכזה בנקודות השונות בגופי כשאלו פעלו, ונעלמה כשלא הייתה בהן כל פעילות.
4. בעת מחלה לא הייתה האנרגיה חזקה מספיק, או שהתרכזה בדיוק בנקודות אשר ניזוקו. אך כאשר הצלחתי להשיב את זרימתה התקינה, חלה נסיגה במחלות רבות.

מספר עמים הכירו זאת ופעלו להשבת האנרגיה באמצעות שיטות שונות הזרות לנו כיום.

מספר עמים הכירו זאת ופעלו להעברת האנרגיה לאנשים אחרים. כך, חלו "הארות" בהבנה ואף "נסים".

ח. השליטה בכוח

היום השישי.

1. ישנה דרך לנתב ולרכז את הכוח הזורם בגוף.
2. ישנן נקודות שליטה בגוף, בהן תלוי מה שמוכר לנו בתור תנועה, רגש ודמיון. כאשר פועלת האנרגיה על הנקודות הללו, בא הדבר לידי ביטוי בהבעות מוטוריות, רגשיות ואינטלקטואליות.
3. על פי רמת פעילותה של האנרגיה, אם היא פנימית או שטחית יותר בגוף, נוצרים התרדמה העמוקה, מצב החולמנות או מצב הערנות המוחלטת... קרוב לוודאי שההילות אשר סובבות את גופם או את ראשם של הקדושים בתמונות בעלות אופי דתי, מרמזות לתופעת האנרגיה שלעיתים מקבלת ביטוי חיצוני יותר.
4. ישנה נקודת שליטה של מצב הערנות האמיתי וישנה דרך לנתב אליה את הכוח.
5. כאשר מנותבת האנרגיה לנקודה זו, נעות כל נקודות השליטה האחרות תחת השפעתה.

לאחר שהבנתי זאת וניתבתי את הכוח לנקודה העליונה ההיא, חש כל חלק בגופי מכת אנרגיה עצומה, אשר הלמה בחוזקה בתודעתי, וכך עליתי מהבנה להבנה. אולם שמתי לב לכך שביכולתי לרדת למעמקים כאשר אני מאבד שליטה על האנרגיה. נזכרתי באגדות אודות "גן העדן" ו"הגיהנום" וראיתי את קו הפרדה בין שני המצבים המנטאליים הללו.

ט. התגליותיה של האנרגיה

היום השביעי.

1. בכוחה של האנרגיה שבתנועה "להשתחרר" מהגוף תוך שמירה על אחדותה.
2. האנרגיה המאוחדת הזו הייתה מעין "כפיל של הגוף" אשר תאם לייצוג הפנים-גופי של הגוף עצמו בתוככי חלל הייצוג. תחומי המדע שעסקו בתופעות מנטאליות לא דנו מספיק בקיומו של החלל הזה וגם לא בייצוגים התואמים לתחושות הפנימיות של הגוף.
3. האנרגיה הכפילה (כלומר, כזו הנתפסת כ"חיצונית" לגוף או "נפרדת" מבסיסו החומרי) נמוגה כדימוי או הוצגה בצורה מדויקת, בהתאם לאחדות הפנימית שהייתה למי שפעל כך.
4. יכולתי להיווכח שה"החצנה" הזו של האנרגיה, אשר הציגה את הגוף עצמו כ"מחוי" לגוף, נוצרה כבר ברמות הנמוכות ביותר של התודעה. במקרים כאלה קרה שההתקפה על השלמות הבסיסית ביותר של החיים גרמה לתגובה הזו, כמנגנון הגנה על מה שעמד תחת איום. לכן, אצל כמה מדיומים אשר רמת מודעותם הייתה נמוכה ואשר אחדותם הפנימית נמצאה בסיכון, התגובות הללו היו בלתי רצונית ויחסו לישויות אחרות, ולא להם עצמם.

"רוחות הרפאים" או "רוחות" למיניהן בכמה עמים או אצל כמה רופאי אליל לא היו אלא "הכפילים" עצמם (הייצוגים עצמם) של אותם אנשים אשר חשו שהם נשלטים בידיהם. מכיוון שמצבם המנטאלי עומעם (היה בטראנס), כתוצאה מאיבוד שליטה על הכוח, הם חשו שהם נשלטים בידי הוויות זרות שלעיתים יצרו תופעות יוצאות דופן. אין ספק ש"אחוזי דיבוק" רבים חשו תופעות כאלו. הדבר המכריע אם כן היה השליטה על הכוח.

הדבר שינה לחלוטין הן את תפיסת החיים הרגילים שלי והן את תפיסתי אודות החיים שלאחר המוות. בגלל מחשבות וניסיונות אלו איבדתי את אמונתי במוות ואיני מאמין בו מאז, כפי שאיני מאמין בהיעדר המשמעות שבחיים.

י. וודאות לגבי המשמעות

היום השמיני.

1. החשיבות האמיתית של החיים הערניים נעשתה ממשית בעיניי.
2. החשיבות האמיתית של הכנעתן של הסתירות הפנימיות שכנעה אותי.
3. החשיבות האמיתית שבשליטה בכוח, למען השגת איחוד והמשכיות, מילאה אותי במשמעות משמחת.

יא. המרכז המאיר

היום התשיעי.

1. בכוח היה "אור" אשר נבע מ"מרכז" מסוים.
2. בפירוקה של האנרגיה התקיימה התרחקות מהמרכז, ובהתאמה – עם איחודה ופיתוחה, תפקד המרכז המאיר.

לא הפליא אותי למצוא בעמים עתיקים את האמונה באל השמש, והבנתי שבזמן שכמה מהם סגדו לכוכב משום שהעניק חיים לאדמה ולטבע, ראו אחרים בגוף המפואר הזה סמל למציאות גדולה יותר. היו מי שהרחיקו לכת אף יותר וקיבלו מהמרכז הזה אינספור סגולות אשר לעיתים "השתלחו" כלשונות אש על אלו שהיו נתונים להשפעתם, לפעמים בדמות סְפָרוֹת זוהרות ולפעמים כסנה בוער אשר הופיע בפני המאמין הירא.

י.ב. התגליות

היום העשירי.

מעטות אך חשובות היו תגליותיי. אסכם אותן כך:

1. הכוח זורם בגוף באופן לא רצוני, אך ניתן לכוון אותו בעזרת מאמץ מודע. הישג של שינוי מכוון ברמת המודעות מעניק לאדם הצצה חשובה אל השחרור מהתניות "טבעיות" שנדמה שמשתלטות על התודעה.
2. בגוף ישנן נקודות שליטה האחראיות על תפקודיו השונים.
3. ישנם הבדלים בין מצב הערנות האמיתי לבין רמות אחרות של מודעות.
4. ניתן להוביל את הכוח אל נקודת היקיצה האמיתית (בהביננו את ה"כוח" כאנרגיה מנטאלית שמתלווה אל דימויים מסוימים, ו"נקודה" כמיקומו של דימוי ב"מקום" מסוים בחלל הייצוג).

באמצעות מסקנות אלה זיהיתי בתפילותיהם של עמים עתיקים גרעין של אמת גדולה, שהוחשכה על ידי פולחנים ופרקטיקות חיצוניות שלא הבשילו עד לכדי התפתחות של עבודה פנימית, שכאשר היא מתבצעת בשלמות, מביאה את האדם במגע עם המקור המאיר שלו. לבסוף, גיליתי שהתגליות שלי אינן התגליות כלל, אלא תוצאה של ההתגלות הפנימית אליה מגיע כל מי שמחפש, ללא סתירות, את האור בתוככי ליבו.

יג. העקרונות

הגישה כלפי החיים והדברים בכללם שונה כאשר ההתגלות הפנימית מכה כברק.

בהתקדמות איטית צעד אחר צעד, בהרהור מעמיק של מה שנאמר פה ומה שעוד יאמר, תוכל להפוך את היעדר המשמעות למשמעות. אין זה היינו אך מה שתעשה עם חייך. חייך, הכפופים לחוקים, חשופים לאפשרויות בחירה. אין אני מדבר על חופש. אני מדבר על שחרור, על תנועה, על תהליך. אין אני מדבר על חופש כמשהו דומם, אלא על שחרור צעד אחר צעד, כפי שמשתחרר מהדרך ההכרחית זה שקרב אל עירו. כך, "מה שצריך להיעשות" אינו תלוי במוסר רחוק, בלתי מובן ותלוי-מוסכמות, אלא בחוקים: חוקי חיים, חוקי אור, חוקי התפתחות.

להלן מה שיכונה "העקרונות", אשר עשויים לסייע בחיפוש אחר אחדות פנימית:

1. ללכת נגד התפתחותם של הדברים זה ללכת נגד עצמך.
2. כאשר אתה דוחף משהו אל עבר מטרה אתה משיג את היפוכה.
3. אל תתנגד לכוח גדול. תיסוג עד אשר הוא ייחלש, ואז תתקדם בנחישות.
4. הדברים הם בסדר כאשר הם מתקדמים יחד, לא כל אחד לחוד.
5. אם אתה שלם גם עם היום וגם עם הלילה, גם עם הקיץ וגם עם החורף, הרי שהתגברת על הסתירות.
6. אם אתה רודף אחר ההנאה, אתה כובל את עצמך לסבל. אולם, כל עוד לא תזיק לבריאותך, תהנה ללא עכבות כאשר תזדמן לך האפשרות לכך.
7. אם אתה רודף אחר מטרה, אתה כובל את עצמך. אם אתה עושה כל דבר כאילו היה מטרה בפני עצמה, אתה משתחרר.
8. תעלים את הקונפליקטים שלך כאשר תבין אותם עד שורשם האחרון, לא כאשר תנסה לפתור אותם.
9. כאשר אתה מזיק לאחרים אתה כובל את עצמך. אולם אם לא תזיק לאחרים תוכל לעשות כרצונך בחופשיות.
10. כאשר אתה נוהג כלפי אחרים כפי שאתה רוצה שינהגו כלפיך, אתה משתחרר.
11. אין זה משנה באיזה מחנה העמידה אותך השתלשלות המאורעות; מה שחשוב הוא שתבין שאתה לא בחרת באף מחנה.
12. הפעולות המאוחדות או הסותרות מצטברות בך. אם תחזור על הפעולות בעלות אחדות פנימית, שום דבר כבר לא יוכל לעצור בעדך.

תהיה כמו כוח טבע שלא נתקל בהתנגדות במהלך התקדמותו. למד להבחין בין קושי, בעיה או מכשול לבין סתירה. בעוד הראשונים מעודדים או מקדמים אותך, הרי שהסתירה משתקת אותך בתוך מעגל סגור. כאשר תמצא בלבך כוח גדול, שמחה וטוב לב, או כאשר תרגיש חופשי וללא סתירות, הודה על כך מיד בתוכך. כאשר יקרה ההפך – בקש באמונה, ואותה הודייה שצברת תחזור אליך מותמרת ומורחבת לתועלתך.

י. המדרוך לדרך הפנימית

אם הבנת היטב את אשר הוסבר עד כה, תוכל להתנסות באמצעות עבודה פשוטה, בהתגלותו של הכוח. אולם אין זהות בין הצבתך את עצמך בנכונות מנטאלית נכונה פחות או יותר (כאילו מדובר היה בנכונות למלאכה טכנית), ובין הענקת טון ופתיחות רגשית הדומה לזו שמשרה השירה. זו היא גם הסיבה שהשפה המשמשת להעברת אמיתות אלו נוטה לאפשר את העמדה המנכיחה בקלות רבה יותר את ההתבוננות הפנימית, ולא את הרעיון אודות "ההתבוננות הפנימית".

כעת עקוב בתשומת לב אחר הסבריי, כיוון שמדובר בנוף הפנימי אותו אתה עשוי למצוא בעבודתך עם הכוח, ובכיוונים שתוכל להקנות לתנועותיך המנטאליות:

"בדרך הפנימית תוכל להלך מוחשך או מואר. שים לב לשתי הדרכים הנפרשות לפניך.

אם תאפשר להוויה שלך לנוע אל עבר אזורים חשוכים, ינצח גופך בקרב ויהיה הוא השולט. או אז יופיעו תחושות ומופעים של רוחות, של כוחות, של זיכרונות. בדרך זו יורדים עוד ועוד. שם נמצאים השנאה, הנקמה, הניכור, הרכושנות, הקנאה, הרצון להיוותר. אם תרד עוד, ישתלטו עליך התסכול, הטינה וכל אותן אשליות ושאיפות שהביאו על האנושות חורבן ומוות.

אם תדחוף את הווייתך בכיוון האור, תמצא התנגדות ועייפות על כל צעד. ישנם אשמים לעייפות הזו במהלך העלייה. חייך מכבידים עליך, זיכרונותיך מכבידים עליך, פעולותיך הקודמות מונעות ממך לעלות. הטיפוס הזה קשה בגלל פעילות גופך הנוטה להשתלט.

במשעולי עלייתך נמצאים אזורים מוזרים בעלי צבעים טהורים וצלילים לא מוכרים.

אל תימלט מפני הטיהור שפועל כמו אש ושמעורר אימה עם רוחות הרפאים שלו.

דחה את הבהלה ואת שברון הלב.

דחה את הרצון להימלט אל אזורים תחתונים וחשוכים.

דחה את ההיצמדות אל הזיכרונות.

דבק בחופש הפנימי, באדישות אל אשליית הנוף, בנחישות בעלייה.

אור זך זורח בפסגות רכסי ההרים הגבוהים, ומי אלף הגוונים זורמים בין צלילים לא מוכרים אל עבר רמות וערבות צלולות.

אל תירא מעצמת האור המרחיק אותך ממרכזו בעוצמה הולכת וגוברת. ספוג אותו כאילו היה נוזל או רוח, כי בו, ללא ספק, מצויים החיים.

כאשר תמצא ברכס ההרים הגבוה את העיר הנסתרת, עליך להכיר את הכניסה. אבל את זאת תדע ברגע שישתנו חייך. חומותיה האדירות כתובות בצורות, בצבעים, הן "מורגשות". בעיר זו נשמר כל שנעשה וכל שייעשה... אבל עבור עיניך הפנימית, השקוף מעורפל. כן, החומות בלתי חדירות מבחינתך!

טול את הכוח מהעיר הנסתרת. חזור אל עולם החיים הדחוסים עם מצח וידיים מאירים".

טו. התנסות השלווה ומעבר הכוח

1. הרפה לחלוטין את גופך והשקט את הראש. כעת, דמיין סְפָרָה שקופה וזוהרת, שברדתה עד אליך, מתמקמת לה בסופו של דבר בתוככי לבך. תוכל לזהות מיד שהספירה מפסיקה להופיע כדימוי והופכת לתחושה המתרחבת בתוך החזה.
2. שים לב כיצד תחושת הספרה מתפשטת מהלב אל מחוץ לגוף, בו בזמן שנשימתך מתרחבת והופכת עמוקה יותר. כאשר התחושה תגיע עד גבולות הגוף תוכל לעצור ולחוות בהתנסות השלום הפנימית. תוכל להישאר במצב זה למשך כל זמן שייראה לך מתאים. לאחר מכן, תיסוג מאותה התרחבות (בהגיעך, כמו בהתחלה, עד הלב) בשביל לשחרר את הספרה ולסיים את התרגיל שליו ומעודד. תרגיל זה נקרא "חווית השלווה".
3. לעומת זאת, אם ברצונך להתנסות במעבר הכוח, במקום לסגת במהלך ההתרחבות יהיה עליך להגדיל אותה עוד ולאפשר לרגשות שלך ולמלוא הווייתך לעקוב אחריה. אל תנסה לשים לב לנשימתך. הנח לה לפעול מעצמה בזמן שאתה עוקב אחר ההתרחבות אל מחוץ לגוף.
4. עליי לומר זאת שוב: תשומת לבך, ברגעים אלה, צריכה להיות מרוכזת בתחושת ה סְפָרָה המתרחבת. אם אינך יכול להשיג זאת, מוטב שתעצור ותנסה בהזדמנות אחרת. גם אם לא תתנסה במעבר, עדיין תוכל לחוות תחושת שלווה מעניינת.
5. אם לעומת זאת, הרחקת לכת, תתחיל להתנסות במעבר. מידיך ומאזורים אחרים בגופך יגיע אליך טונוס תחושה שונה מהרגיל. אתה תחוש תנודות מתגברות, ותוך זמן קצר יצוצו בעוצמה דימויים ורגשות. הנח למעבר הכוח להתרחש בחופשיות.
6. בקבלך את הכוח אתה תחוש את האור או צלילים מוזרים, התלויים באופן הייצוג האופייני לך. בכל אופן, חשובה ההתנסות בהרחבת התודעה, אשר אחד מסממניה הוא צלילות ונכונות להבין את מה שמתרחש.
7. בכל עת שתרצה תוכל להפסיק את המצב הייחודי הזה (אם הוא טרם נפסק מעצמו), אם רק תדמיין או תחוש שה סְפָרָה מתכווצת ויוצאת ממך באותו אופן בו היא הגיעה בהתחלה.
8. מעניין להבין שמצבי תודעה מעורערת רבים הושגו ומושגים, כמעט תמיד, על ידי מנגנונים דומים לאלה המתוארים כאן. כמובן שהללו עטופים בפולחנים מוזרים או, לעתים מחוזקים על ידי עייפות, אובדן רסן מוטורי, שינון ותנוחות, שבכל המקרים מערערים את הנשימה ומעוותים את התחושה הכללית של תוך-הגוף. עליך לזהות בתחום זה את ההיפנוזה, את פעולת המדיומים וגם את השפעת הסמים, שאמנם פועלים באמצעים אחרים אך גורמים למצבים מעורערים דומים. ללא ספק, המשותף לכל המצבים הללו הוא היעדר השליטה וחוסר ההבנה לגבי מה שמתרחש. הייה ספקן לגבי תופעות שכאלה וקבל אותם כ"טראנס" פשוט אליו נקלעו הבורים, המתנסים ואפילו "הקדושים", כפי שמסופר באגדות.
9. גם אם פעלת בהתאם להנחיות אתה עשוי שלא להצליח ליצור את המעבר. אין בכך משום מקור לדאגה, אלא סימן להיעדר "חופשיות" פנימית, מה שיכול להעיד על מתח רב, בעיות בינאמיקה של הדימוי, ובקצרה, פיצול בהתנהגות הרגשית - דבר שקרוב לוודאי נוכח גם בחיך היומיומיים.

טז. הקרנת הכוח

1. אם חווית את מעבר הכוח תוכל להבין כיצד, בהסתמך על תופעות דומות אך ללא שום הבנה, פיתחו עמים שונים פולחנים ומסורות שהוכפלו לאחר מכן עד אין קץ. באמצעות התנסויות מהסוג שתואר לעיל, חשו אנשים רבים את גופם "משוכפל". חוויית הכוח העניקה להם את התחושה שהם יכולים להקרין את האנרגיה הזו אל מחוץ לעצמם.
2. הכוח "הוקרן" אל אחרים וגם אל עבר חפצים "המסוגלים" לקבל ולשמר אותו. אני בטוח שלא יקשה עליך להבין את תפקידם של חפצי פולחן בדתות השונות, ובאופן דומה, את המשמעות של מקומות קדושים ושל כוהנים "הטעונים" לכאורה בכוח. כאשר חפצים שונים היו למושא הערצה מלאת אמונה במקדשים והוקפו בטקס ובפולחן, קרוב לוודאי שהם "החזירו" למאמינים את האנרגיה שנצברה בהם במהלך אין ספור תפילות. זוהי מוגבלות ההבנה של המעשה האנושי – העובדה שכמעט תמיד הסבירו את הדברים הללו על פי הסבר חיצוני של תרבות, מיקום, היסטוריה ומסורת, בעוד ההתנסות הפנימית הבסיסית היא נתון חיוני להבנה.
3. אותה "הקרנה", "טעינה" ו"השבה" של הכוח, ישובו ויעסיקו אותנו בהמשך. אך כבר עכשיו אומר לך שאותו מנגנון ממשיך לפעול אפילו בתרבויות חילוניות, בהם המנהיגים והידוענים עטויים הילת ייצוג מיוחד בעיני זה שרואה אותם והיה רוצה אפילו "לגעת" בהם, או לתפוס בעלות על פיסה מבגדיהם או על אחד מן החפצים שלהם.
4. זאת משום שכל ייצוג של ה"נעלה" הוא מהעין כלפי מעלה, מעל לקו הראיה הרגילה. וה"נעלים" הם האישים ש"מחזיקים בבעלותם" את טוב הלב, את החוכמה ואת הכוח. "למעלה" נמצאים המעמדות הגבוהים, הדגלים והמדינה. ואנו, בני תמותה פשוטים, צריכים "לעלות" במעמד החברתי ולהתקרב אל השררה בכל מחיר. מה רע מצבנו: אנו עדיין מונחים על ידי מנגנונים שתואמים את הייצוג הפנימי, עם ראשינו "למעלה" בעוד רגלינו דבוקות לאדמה. מה רע מצבנו כאשר אנו מאמינים בדברים כאלה (ומאמינים מפני שהם "מציאותיים" בייצוג הפנימי). מה רע מצבנו כאשר מבטנו החיצוני אינו אלא הקרנה לא מודעת של המבט הפנימי.

יז. אוכדן ודיכוי הכוח

1. פריקות הכוח העיקריות הן תוצאה של מעשים נעדרי שליטה. אלה הם: דמיון ללא מעצורים, סקרנות ללא בקרה, פטפטת ללא מידה, מיניות מופרזת ושימוש מוגזם בחושים (לראות, לשמוע, לטעום וכו', באופן מוגזם וללא תכלית). אבל עליך להבין שרבים פועלים באופן שכזה על מנת לפרוק מתחים, שאלמלא פרקו אותם היו גורמים למכאובים רבים. כך, ובהתייחס לתפקידן של פריקות אלה, תסכים איתי שלא כדאי לדכא אותן אלא מוטב להסדירן.
2. באשר למיניות עליך להבין נכון: אין לדכא את התפקוד הזה, מפני שהתוצאה תהיה תופעות מייסרות וניגודים פנימיים. המיניות מתכוונת ומסתיימת באקט עצמו, אבל לא כדאי שהיא תמשיך להמריץ את הדמיון או לחפש אובייקט חדש לכיבוש באובססיביות.
3. השליטה במין על ידי "מוסר" חברתי או דתי שימשה למטרות שאין להן ולא כלום עם ההתפתחות, אלא דווקא עם הכיוון המנוגד.
4. הכוח (אנרגיית הייצוג של תחושת תוך-הגוף), הופנה אל עבר האופל בתרבויות שנמצאו תחת דיכוי ושם התרבו המקרים של אנשים "אחוזי שדים", "מכשפים", מחללי קודש ופושעים מכל סוג, שנהנו מהסבל ומהרס החיים והיופי. בשבטים ובתרבויות אחדות הפושעים נמנו עם הנאשמים והמאשימים כאחד. במקרים אחרים נרדף כל מה שהיה מדע וקידמה, מפני שהללו היוו ניגוד לחוסר רציונאליות, לאפל ולמדוכא.
5. אצל כמה עמים פרימיטיביים עדיין קיים דיכוי המין, וכך גם אצל עמים אחרים הנחשבים ל"תרבויות מתקדמות". ברור שאצל אלה ואלה ההרס הוא רב, גם אם המקור למצב שונה אצל כל אחד מהם.
6. אם תבקש הסברים נוספים אומר לך שהמין הוא למעשה קדוש והוא המרכז ממנו פורצים החיים וכל מבע של יצירתיות. באותו האופן, פורץ ממנו גם כל הרס, כאשר תפקודו אינו מוסדר.
7. לעולם אל תאמין לשקריהם של מרעילי החיים כאשר הם מתייחסים למין כאל משהו בזוי. ההיפך הוא הנכון, במין ישנו יופי ולא לשווא הוא קשור אל מיטב רגשות האהבה.
8. הייה זהיר, אם כן, והתייחס אליו כאל משהו נפלא שיש לנהוג בו בעדינות, מבלי להפוך אותו למקור לסתירות או להתפרקות של אנרגיה חיונית.

יח. פעולה ותגובה של הכוח

הסברתי קודם: "כאשר תמצא בלבך כוח גדול, שמחה וטוב לב, או כאשר תרגיש חופשי וללא ניגודים, הודה על כך מיד בתוכך."

1. "להודות" פירושו לרכז את הלכי הנפש החיוביים המקושרים אל דימוי או אל ייצוג. אותו מצב חיובי, המקושר כך, גורם לכך שבמצבים שליליים, על ידי אזכור דבר אחד, יופיעו הדברים האחרים שנלוו אליו בזמנים קודמים. מכיוון שבנוסף לכך, ניתן לחזק את אותו "מטען" מנטאלי על ידי שינון קודם, ביכולתו לסלק רגשות שליליים שמצבים מסוימים עלולים היו לכפות.
2. לכן, מתוכך יחזור מה שהיית עשוי לבקש, מוכפל לתועלתך, בתנאי שצברת בתוכך מצבים חיוביים רבים. ואין כבר צורך להסביר שאותו מנגנון עצמו שימש (באופן מבלבל) על מנת "לטעון כלפי חוץ" חפצים, אנשים או ישויות פנימיות "שהוקרנו", מתוך אמונה שייענו לתחינות ולבקשות.

יט. המצבים הפנימיים

עליך לרכוש כעת תחושה מספקת בנוגע למצבים הפנימיים שבהם תוכל להימצא במהלך חיך, ובעיקר, במהלך עבודתך ההתפתחותית. אין באפשרותי אלא להמחיש זאת באמצעות דימויים (במקרה זה, אלגוריות). מעלתן של אלו, כך נראה לי, הינה ביכולתן לרכז באופן "ויזואלי" הלכי נפש מורכבים. מאידך, הייחוד שביצירת קשר בין מצבים אלה, כאילו היו רגעים שונים של אותו תהליך, מכניס שוני אל התיאורים המקוטעים תמיד, אליהם הרגילו אותנו אלה העוסקים בנושאים הללו.

1. המצב הראשון, בו שלט היעדר המשמעות (אותו תיארו בתחילת דברנו), ייקרא "חיוניות לא ממוקדת". הכול מכוון על ידי צרכים גופניים, אך נוטים לבלבל את הללו, לעיתים קרובות, עם תשוקות ודימויים סותרים. שורה במצב זה אפילה על המניעים ועל המעשים. אנו נותרים במצב זה כצמחים, אבודים בין צורות משתנות. מנקודה זו ניתן להתפתח בשתי דרכים: דרך המוות או דרך המוטציה.
2. דרך המוות מביאה אותך למול נוף כאוטי וחשוך. אנשי קדם הכירו את הנוף הזה וכמעט תמיד מיקמו אותו "מתחת לפני האדמה", או במעמקי התהום. היו גם כאלו שביקרו בממלכה זו על מנת "לקום לתחייה" בדרגות הארה גבוהות. עליך להבין ש"מתחת" למוות נמצאת החיוניות הלא ממוקדת. יתכן שנפש האדם מקשרת את הפירוק שלאחר המוות עם תופעות שינוי שבאות אחרי המוות, וייתכן גם שהיא מקשרת את התנועה הלא ממוקדת עם הקדמה ללידה. אם הכיוון אליו אתה פונה הוא מעלה, "המוות" משמעו ניתוק ממצב הקודם. דרך המוות עולים למצב אחר.
3. בדרכנו מן המוות מגיעים אל מקלט הנסיגה. שתי דרכים נפתחות ממנו: דרך החרטה והדרך ששימשה לצורך עלייה – דרך המוות. פנייה בדרך הראשונה משמעה שהחלטת לקטוע את חיך כפי שהיו עד כה. אם תשוב בדרך המוות תיפול לתהומות בתחושה של מעגל סגור.
4. עם זאת, אמרתי שישנה דרך נוספת לברוח מן החיוניות התהומית, זוהי דרך המוטציה. בחירה בדרך זו משמעה שברצונך לצאת ממצב העגום מבלי שתהיה מוכן לוותר על כמה מן היתרונות המדומים של מצב זה. זוהי אם כן דרך שווא, המוכרת כ"דרך השגויה". מפלצות רבות יצאו מן המעמקים במעבר מפותל זה. הן שאפו לכבוש בסערה את השמיים מבלי לוותר על הגיהנום, וכך הקרינו על העולם התיכון סתירות אין ספור.
5. אני מניח שבעלייתך מממלכת המוות ודרך חרטה מודעת, הגעת כבר אל משכנה של הנטייה. שתי תומכות דקיקות מחזיקות את משכנך: השימור והתסכול. השימור היא תומכת שווא לא יציבה. בהליכתך עליה אתה משלה עצמך ברעיון הקביעות, אך למעשה אתה יורד במהירות רבה. אם תפנה בדרך התסכול, עלייתך תהיה קשה אבל זוהי הדרך האמיתית היחידה.
6. מכישלון אל כישלון תוכל להגיע אל המנוחה הבאה, אשר נקראת "משכן הסטייה". היזהר בבחירתך לגבי שתי הדרכים העומדות כעת לפניך: או שתפנה אל דרך ההחלטיות, שתוביל אותך אל היצירה, או שתפנה אל דרך הטינה שתגרום לך לרדת שוב אל הנסיגה. שם תעמוד בפני התלבטות: או שתבחר במבוכ החיים המודעים (ותעשה זאת בנחישות), או שתשוב בכעס אל חיך הקודמים. רבים הם אלו שבאי יכולתם להתעלות מעל עצמם, קיפחו שם את אפשרויותיהם.
7. אולם אתה שעלית בנחישות נמצא כעת באכסניה המוכרת כ"יצירה". שם תמצא שלוש דלתות: אחת נקראת "נפילה", אחרת "ניסיון" והשלישית "ביזוי". הנפילה תביא אותך ישירות אל המעמקים ורק תקרית חיצונית יכולה לדחוף אותך לעברה. קשה להאמין שתבחר בדלת זו. לעומתה, זו של הביזוי מובילה אותך בדרך עקלקלה חזרה אל התהום דרך השבילים בהם עברת, במעין מערבולת גועשת בה אתה מחשב כל העת את כל מה שהפסדת והקרבת. מבחן תודעה המביא אותך אל הביזוי הוא כמובן מבחן שווא, בו אתה מאבד פרופורציה לגבי הדברים

ביניהם אתה משווה ומפחית מערכם. אתה משווה בין מאמץ העלייה לבין "ההטבות" עליהן ויתרת. אולם אם תתבונן על הדברים מקרוב, תגלה שלא עזבת דבר מסיבה זו אלא מסיבות אחרות. הביזוי מתחיל אם כן בסילוף המניעים שלכאורה היו זרים למניעי העלייה. אני שואל כעת: מה בוגד בנפש? האם מדובר במניעי השווא של התלהבות ראשונית? או אולי הקושי שבמשימה? או שמא הזיכרון השקרי של קרבנות שלא נעשו כלל, או שנבעו ממניעים אחרים? אני אומר לך ושואל אותך כעת: ביתך עלה באש מזמן. על כן החלטת לעלות. או שמא תחשוב כעת שהוא נשרף בגלל העלייה? האם הבטת סביב על מנת לראות מה קרה לבתים האחרים? ... אין ספק שעליך לבחור בדלת האמצעית.

8. עלה במדרגות הניסיון ותגיע אל כיפה לא יציבה. משם, עבור במעבר צר ומפותל, אותו תזהה כ"הפכפכות", עד שתגיע אל חלל רחב וריק (כמו רחבה), הנקרא "החלל-הפתוח-של-האנרגיה".

9. בחלל זה אתה עשוי להיבהל מהנוף השומם והעצום, ומן השקט המפחיד של לילה מלא בכוכבי ענק דוממים. שם, בדיוק מעל ראשך, תראה ברקיע את צורתו הנעוצה והמרמזת של "הירח השחור"... ליקוי ירח מוזר העומד במקום המנוגד בדיוק לשמש. שם יהיה עליך להמתין לשחר, סבלני ומלא אמונה, מפני ששום דבר רע לא יכול לקרות אם תשמור על שלוותך.

10. יתכן שבמצב הזה תרצה לצאת משם מהר. אם כך יקרה, אתה עלול לפנות בכל כיוון רק כדי לא להמתין ליום בסבלנות. עליך לזכור שכל תנועה שם (בחושך) היא שקרית ונקראת באופן כללי "אלתור". אם, בהתעלם ממה שאני מציין כעת, תתחיל לאלתר תנועות, הייה בטוח שתיסחף על ידי מערבולות בין שבילים ומשכנים עד לתחתיתו העמוקה ביותר של הפירוד.

11. כמה קשה להבין שהמצבים הפנימיים קשורים זה לזה! אילו ראית את ההיגיון הנוקשה של התודעה, היית מבין שבמצב המתואר, זה שמאלתר בעיוורון בהכרח מתחיל לבזות ולהתבזות; צצים בו לאחר מכן רגשות תסכול והוא נופל אל הטינה ואל המוות, תוך שכחה של כל מה שאי פעם הצליח להבין.

12. אם תצליח להגיע אל אור היום ברחבה, תופיע לפניך השמש הזורחת שתאיר אותך לראשונה באמת. אתה תראה אז שבכל הקיים חיה תוכנית.

13. אין סבירות רבה שטיפול משם, אלא אם מתוך רצונך החופשי תשאף לרדת אל אזורים חשוכים יותר על מנת להביא אליהם את האור.

אין טעם לפתח עוד את הנושאים הללו כיוון שללא ניסיון הם עלולים להטעות, בהעבירם אל תחום הדמיון את הבר-ביצוע. שמה שנאמר עד כה יהיה לעזר. אם מה שהוסבר הוא חסר תועלת עבורך, למה עוד תוכל להתנגד, מכיוון שאין שום דבר שיש לו ביסוס ומניע עבור הספקנות, הדומה לתמונה של מראה, לצליל של הד, לצלו של צל.

כ. המציאות הפנימית

1. הרהר בהערות שלי. לא תוכל לחוש דרכן יותר מאשר תופעות אלגוריות ונופים של עולם חיצוני. אך יש בהן גם תיאורים אמיתיים של עולם מנטאלי.
2. גם אין עליך להאמין ש"המקומות" בהם אתה עובר בדרכך, הינם בעלי איזשהו קיום עצמאי. בלבול שכזה החשיך לעיתים תורות מעמיקות וכך עד היום מאמינים אנשים מסוימים שגן עדן, גיהנום, מלאכים, שדים, מפלצות, טירות מכושפות, ערים רחוקות ועוד, ניתנים לראיה על ידי "המוארים". אותה דעה קדומה, אבל בעלת פירוש הפוך, פשטה בקרב ספקנים בורים שהתייחסו לדברים הללו כאשליות או כהזיות פשוטות של מוחות קודחים.
3. עליי לשוב ולהדגיש, אם כן, שעליך להבין את כל הדברים הללו בתור מצבים מנטאליים אמיתיים, הבאים לביטוי סמלי באובייקטים השייכים לעולם החיצוני.
4. קח בחשבון את מה שנאמר ולמד לגלות את האמת מאחורי האלגוריות שלעתים מסיחות את הדעת, אך לפעמים מתרגמות מציאות שאינה ניתנת לתפיסה ושאינה לה ייצוג מתאים.

כאשר דובר על ערי האלים אליהם ניסו להגיע גיבורים רבים מעמים שונים; כאשר דובר על גני עדן בהם חיו יחדיו אלים ובני אנוש בטבע מקורי וחדש; כאשר דובר על נפילות ועל מבול, נאמרה אמת פנימית גדולה. אחר כך הביאו הגואלים את בשורתם והגיעו אלינו בטבע כפול על מנת לשקם את אותה אחדות נוסטלגית אבודה. גם אז נאמרה אמת פנימית גדולה. אולם כאשר כל שנאמר לעיל הוצב מחוץ לתחום המנטאלי, היה מדובר בטעות או בשקר. מנגד, עולם חיצוני המבולבל במבט פנימי מכריח את זה האחרון לסקור דרכים חדשות. כך, עף היום אל השמיים גיבור העידן הזה. עף דרך אזורים לא מוכרים עד כה. עף אל מחוץ לעולמו, ומבלי לדעת, שב מחוזק אל המרכז הפנימי והזוהר.

ההתנסות

טקס הכוח

הטקס מתבצע לבקשת קבוצה של אנשים.

מנחה: ראשי חסר מנוח.

משתתפים: ראשי חסר מנוח.

מנחה: לבי מוטרד.

משתתפים: לבי מוטרד.

מנחה: גופי מתוח.

משתתפים: גופי מתוח.

מנחה: אני משחרר את גופי, לבי וראשי.

משתתפים: אני משחרר את גופי, לבי וראשי.

במידת האפשר הנוכחים ישובים. העוזר קם ומצטט עיקרון או תובנה מן המבט הפנימי, בהתאם לנסיבות, ומזמין את הנוכחים להרהר אודותיו. כעבור כמה דקות קם המנחה ומתחיל בקריאת המשפטים הבאים, תוך כדי התעכבות על כל משפט ומשפט.

מנחה: שחרר לגמרי את גופך והשקט את הראש.

כעת, דמיין ספֵּרָה שקופה וזוהרת, שברדתה עד אליך, מתמקמת לה בתוכי לברך...

אתה תראה שהספֵּרָה מתחילה להפוך לתחושה שמתרחבת בתוך החזה...

תחושת הספֵּרָה מתפשטת מהלב אל מחוץ לגוף, בזמן שאתה מרחיב את נשימתך...

תרגיש תחושות חדשות בידיים ובשאר הגוף...

תחוש תנודות מתגברות ויעלו רגשות וזיכרונות חיוביים...

הנח למעבר הכוח להתרחש בחופשיות. אותו כוח שנותן אנרגיה לגופך ולנפשך...

הנח לכוח להתגלות בך...

נסה לראות את אורו בתוך עיניך, ואל תמנע ממנו לפעול מעצמו...

הרגש את הכוח ואת זוהרו הפנימי...

הנח לכוח להתגלות בחופשיות...

עוזר: עם הכוח הזה שקיבלנו נתרכז בנפשנו במילוי אותם דברים להם אנחנו זקוקים באמת...

מזמין את כולם לעמוד על מנת לבצע את הבקשה. לאחר זמן מה:

מנחה: שלום, כוח ושמחה!

משתתפים: גם לך, שלום, כוח ושמחה!

הנחת ידיים

הטקס מתבצע לבקשת קבוצה של אנשים. מנחה ועוזר נותרים על רגליהם.

מנחה: ראשי חסר מנוח.

משתתפים: ראשי חסר מנוח.

מנחה: לבי מוטרד.

משתתפים: לבי מוטרד.

מנחה: גופי מתוח.

משתתפים: גופי מתוח.

מנחה: אני משחרר את גופי, לבי וראשי.

משתתפים: אני משחרר את גופי, לבי וראשי.

המנחה והעוזר מתיישבים וממתינים כמה דקות. לאחר מכן קם המנחה.

מנחה: אם ברצונך לקבל את הכוח, עליך להבין שעם הנחת הידיים אתה תתחיל להרגיש תחושות חדשות. תחושת תנועות מתגברות ויעלו רגשות וזיכרונות חיוביים. כאשר זה יקרה, הנח למעבר הכוח להתרחש באופן חופשי...

הנח לכוח להתגלות בך ואל תמנע ממנו לפעול מעצמו...

הרגש את הכוח ואת זוהרו הפנימי...

הנח לו להתגלות בחופשיות...

לאחר זמן מה קם העוזר ממקומו.

עוזר: מי שברצונו לקבל את הכוח רשאי לעמוד על רגליו.

העוזר, בהתאם למספר הנוכחים, מזמין את האנשים להישאר על רגליהם במקומם או להיערך במעגל מסביב למנחה. לאחר כמה רגעים מתחיל המנחה בהנחת הידיים. העוזר, במקרה הצורך, מקל על תנועת המשתתפים ואף מלווה אותם חזרה למקומם. עם תום ההשמה, ממתינים כמה רגעים על מנת לאפשר את קליטת ההתנסות.

עוזר: עם הכוח הזה שזה עתה קיבלנו, נתרכז במילוי כל אותם דברים להם אנו זקוקים באמת או באותם הדברים שזקוק להם באמת מישהו מאוד קרוב לליבנו.

מזמין את כולם לעמוד על מנת לבצע את בקשותיהם בשתיקה. במידת הצורך, מבטא אחד הנוכחים את בקשתו בעבור מישהו נוכח או נעדר. ממתינים כמה רגעים.

מנחה: שלום, כוח ושמחה!

משתתפים: גם לך, שלום, כוח ושמחה!

רווחה

מתקיים לבקשת קבוצת אנשים.

במידת האפשר המשתתפים ישובים.

מנחה ועוזר עומדים.

עוזר: התכנסנו כאן על מנת לזכור את היקרים לנו מכל. לכמה מהם קשיים בחייהם הרגשיים, במערכות היחסים שלהם או בבריאותם. אליהם אנו מפנים את מחשבותינו ואת מיטב האיחולים.

מנחה: אנו סמוכים ובטוחים שבקשת הרווחה הזו תגיע עד אליהם. אנו חושבים על יקירינו, מרגישים את נוכחות יקירינו וחווים את הקשר אל יקירינו.

עוזר: נקדיש כמה דקות על מנת להרהר בקשיים מהם סובלים האנשים הללו...

ממתינים כמה דקות כדי לאפשר לנוכחים להרהר.

מנחה: היינו רוצים כעת שאותם אנשים ירגישו את מיטב איחולינו. נחשול הקלה ורווחה צריך להגיע אליהם...

עוזר: ניקח לעצמנו כמה רגעים על מנת למקם בתוכנו את תחושת הרווחה שאנו מאחלים עבור יקירינו...

ממתינים כמה דקות כדי לאפשר לנוכחים להתרכז.

מנחה: נסיים את הטקס הזה ונאפשר, לאלה מאתנו שכך ירצו, להרגיש את נוכחות יקירינו, שאמנם אינם כאן אתנו בזמן הזה ובמרחב הזה, אך מתקשרים אתנו דרך חווית האהבה, השלווה והשמחה החמה.

ממתינים כמה רגעים.

מנחה: התנסות זו הייתה טובה עבור אחרים, מעודדת עבורנו ומעוררת השראה עבור חיינו... אנו מברכים את כולם, נישאים בנחשול של רווחה, המחוזק על ידי מיטב האיחולים של הנוכחים כאן.

הגנה

טקס בהשתתפות יחיד או קבוצה.

כולם על רגליהם.

מנחה ועוזר לפני הילדים, ואלה מוקפים על ידי שאר המשתתפים.

עוזר: מטרת הטקס הזה היא לשתף את הילדים בקהילה שלנו.

מאז ימי קדם, היוו ילדים מוקד לטקסים כגון בריתות, טבילות, הענקת שמות וכדומה. באמצעותם בא לידי ביטוי שינוי במצב: מעבר שלב בחייו של האדם.

התקיימו בעבר וקיימים גם היום נהלים אזוריים באמצעותם נרשמת לידה, מיקומה וכיוצא באלה. אך המשמעות הרוחנית שמלווה טקס מעין זה אינה קשורה אל הניכור של אותם רישומים, אלא אל אושרם של ההורים ושל הקהילה, כאשר מוצגים בו הילדים באופן פומבי.

זהו טקס אשר באמצעותו משתנה מעמדם של הילדים, בהופכם לחלק מקהילה המתחייבת לדאוג להם והיה ואירועים מצערים יותירו אותם חסרי הגנה בעתיד.

בטקס זה מבקשים הגנה עבור הילדים והקהילה מקבלת אותם כבנים חדשים.

כעבור כמה רגעים, פונה המנחה בחביבות אל הנוכחים.

מנחה: נבקש הגנה עבור הילדים הללו.

עוזר: אנו מקבלים אותם בשמחה ומתחייבים לגונן עליהם.

מנחה: נעלה כעת את מיטב איחולינו... שלום, כוח ושמחה לכולם!

מניח בחביבות יד על ראשו של כל ילד ומנשק אותו במצחו.

נישואין

כולם בעמידה. זוג אחד או יותר. מנחה ועוזר ניצבים לפני הזוגות.

עוזר: מאז ימי קדם, היוו חתונות טקסים לשינוי מעמדם של בני אדם.

כאשר אדם מסיים או מתחיל שלב חדש בחייו, הוא נוהג ללוות מעמד זה בטקס מסוים. חיינו האישיים והחברתיים קשורים אל טקסים המקובלים פחות או יותר כמנהג. אנו מברכים אנשים לשלום בבוקר, בשונה מהאופן בו אנו עושים זאת בערב; אנו לוחצים את ידו של מכר; חוגגים יום הולדת, סיום לימודים או החלפת מקום עבודה. טקסיות מלווה את הספורט, וטקסים דתיים, מפלגתיים ואזרחיים מציבים אותנו במעמד מתאים לנסיבות.

נישואין הינם שינוי משמעותי במעמדם של אנשים, ובכל הארצות מצריך הדבר תהליך חוקי מסוים. זאת אומרת, ברית הנישואין מציבה את בני הזוג במצב חדש אל מול הקהילה והמדינה. אך כאשר זוג בא בברית הנישואין, הוא עושה זאת במטרה להיכנס לסגנון חיים חדש, הוא עושה זאת ברגש עמוק, ולא מתוך רוח של רשמיות.

לשם כך, בטקס זה של שינוי מעמד, ישנה כוונה להקים קשר חדש, ועד כמה שניתן מתמשך, עם בן הזוג השני. ישנה כוונה לקבל מהאחר את הטוב ביותר, ולהעניק לאחר את הטוב ביותר. ישנה כוונה אף ללכת מעבר לכך, על ידי הבאת ילדים לעולם או על ידי אימוצם.

כיוון שכך אנו רואים את טקס הנישואין, אנו מעניקים חשיבות לחוקיות הקשר, אבל באשר להיבט הרוחני והרגשי, אנו טוענים שרק בני הזוג מעניקים משמעות לטקס הזה.

במילים אחרות, טקס זה מציב שני בני אדם במעמד של תחילת חיים חדשים, ובאמצעות טקס זה מגשימים בני הברית את איחודם המוחלט בהתאם להרגשתם שלהם.

אנו לא משיאים אותם, אלא הם עצמם מתחתנים בפני הקהילה שלנו.

מנחה: ועל מנת שיהא טקס זה ראוי ואמיתי, אנו שואלים (פונה אל אחד מבני הזוג): מה מבטאים עבורך הנישואין הללו?

הנשאל עונה בקול רם...

מנחה (פונה אל בן הזוג השני): מה מבטאים עבורך הנישואין הללו?

הנשאל עונה בקול רם...

מנחה: על כן, יהיו נישואין אלו על פי השאיפות הללו ועל פי הכוונות העמוקות ביותר (מברך בחום את הזוג/ הזוגות).

סיוע

זהו טקס הדורש חום רב ואת המיטב מן המבצע.

הטקס עשוי לחזור על עצמו מספר פעמים, לבקשת המעוניין או לבקשת אלה השומרים עליו.

המנחה נותר לבד עם האדם הגוסס.

יהיה מצב ההכרה או חוסר ההכרה אשר יהיה, המנחה מתקרב אליו ומדבר בקול נינוח, ברור וללא חיפזון.

מנחה: בזיכרונות חייך נשפטים המעשים שלך. אתה יכול, תוך זמן קצר, להיזכר בהרבה מן המיטב שבך. היזכר אם כן, אך ללא בהילות, וזכך את זיכרוך. היזכר בעדינות והרגיע את נפשך.

משתתקים כמה דקות, ושבים לדבר באותו טון ובאותה עוצמה.

דחה כעת את הבהלה ואת שברון הלב...

דחה כעת את הרצון להימלט אל אזורים תחתונים וחשוכים...

דחה כעת את ההיצמדות לזיכרונות...

דבק כעת בחופש פנימי, באדישות לנוכח אשליית הנוף...

.....

קבל כעת את ההחלטה לעלות...

האור הזך זורח בפסגות רכסי ההרים הגבוהים, ומי אלף הגוונים זורמים בין צלילים לא מוכרים אל עבר רמות וערבות צלולות...

אל תירא מעוצמת האור המרחיק אותך ממרכזו בעוצמה גוברת. ספוג אותו כאילו היה נוזל או רוח, כי בו, ללא ספק, מצויים החיים...

כאשר ברכס ההרים הגבוה תמצא את העיר הנסתרת, יהיה עליך להכיר את הכניסה. אך את זה תדע ברגע שישתנו חייך. חומותיה האדירות כתובות בצורות, בצבעים, הן "מורגשות". בעיר זו נשמר כל שנעשה וכל שייעשה...

משתתקים כמה רגעים, ושבים לדבר באותו טון ובאותה עוצמה.

השלמת עם עצמך...

הנך מטוהר כעת...

הכן את עצמך להיכנס אל עיר האור הנשגבת, עיר אותה לא ראתה העין מעולם, עיר שאת זמרתה לא שמעה מעולם אוזן אדם...

בוא, הכן את עצמך להתמסר אל האור הנשגב ביותר...

מוות

מנחה: החיים פסקו בגוף הזה. נדרש מאתנו מאמץ על מנת להפריד במחשבתנו בין דמות הגוף שלפנינו לבין הדמות אותה אנו זוכרים...

גוף זה אינו שומע אותנו. גוף זה איננו מי שאנו זוכרים...

מי שלא מרגיש בנוכחות של חיים אחרים נפרדים מהגוף, יחשוב שגם אם המוות שיתק את הגוף, הפעולות שנעשו ממשיכות לפעול והשפעתן לא תחדל לעולם. שרשרת הפעולות ששחררו בחיים אינה יכולה להיעצר עם המוות. מה עמוק הוא ההרהור על אמת זו, גם אם השתלשלותה של פעולה אחת באחרת לא הובנה לגמרי!

ומי שמרגיש בנוכחותם של חיים נפרדים, יחשוב אף הוא שהמוות רק שיתק את הגוף; שהנפש שוב שוחררה בתרועת ניצחון ומפלסת לה את דרכה אל האור...

תהיה אשר תהיה השקפתנו, אל לנו לבכות על הגופות. מוטב אם כן שנהרהר בשורש אמונותינו, ושמחה עדינה ושקטה תגיע עד אלינו...

שלום בלב, אור בהבנה!

הכרה

טקס ההכרה הוא טקס של הצטרפות לקהילה. הצטרפות לשם חוויית משותפת, אידיאלים, התנהגויות ונהלים משותפים. הטקס מתקיים לבקשת קבוצה של אנשים, ולאחר טקס הכוח. כל המשתתפים מקבלים את הטקסט מודפס. מנחה ועוזר בעמידה.

עוזר: טקס זה מתקיים לבקשת אותם אנשים הרוצים להצטרף באופן פעיל לקהילתנו. בטקס תבוא לביטוי מחויבות אישית ומשותפת לעבוד למען שיפור חייו של כל אחד מאתנו ולמען שיפור חייו של הזולת.

העוזר מזמין כל מי שרוצה לתת עדות לעמוד ולומר את דברו.

מנחה: הכאב והסבל בהם מתנסים בני האדם ייסוגו עם התקדמות הדעת הטובה, לא הדעת המשרתת את האנוכיות והדיכוי.

הדעת הטובה מובילה אל הצדק.

הדעת הטובה מובילה אל הפיוס.

הדעת הטובה מובילה, גם, אל פענוח הקודש שבמעמקי התודעה.

עוזר (ואלה הנותנים עדות קוראים):

אנו מחשיבים את האדם כערך עליון מעל לכסף, למדינה, לדת, למודלים ולמערכות החברתיות.

אנו מעודדים את חופש המחשבה.

אנו תומכים בשוויון הזכויות ובשוויון ההזדמנויות עבור כל בני האדם.

אנו מכירים בשונות המנהגים והתרבויות ומעודדים אותה.

אנו מתנגדים לכל סוג של אפליה.

אנו מקדשים את ההתנגדות הצודקת אל מול כל צורת אלימות פיזית, כלכלית, גזעית, דתית, מינית, פסיכולוגית ומוסרית.

מנחה: מצד שני, כפי שלאיש אין זכות להפלות אחרים בגלל דתם או אי-דתיותם, אנו תובעים לעצמנו את הזכות להצהיר על הרוחניות שלנו ועל אמונה באלמוות ובקודש.

הרוחניות שלנו אינה הרוחניות של האמונות הטפלות, היא אינה הרוחניות של חוסר הסובלנות, היא אינה הרוחניות של הדוגמה, היא אינה הרוחניות של האלימות הדתית; היא הרוחניות שהתעוררה מתרדמתה העמוקה על מנת להזין את בני האדם בשאיפותיהם הטובות ביותר.

עוזר (ואלה הנותנים עדות קוראים):

אנו רוצים להעניק קוהרנטיות לחיינו על ידי התאמה בין מה שאנו חושבים, מרגישים ועושים.

אנו רוצים להתגבר על התודעה הרעה על ידי הכרה בכישלונותינו.

אנו שואפים לשכנע ולפייס.

אנו מתכוונים ליישם את אותו כלל המזכיר לנו לנהוג כלפי אחרים כפי שאנו רוצים שינהגו כלפינו.

מנחה: נתחיל בחיים חדשים.

נחפש בתוכנו את סימני הקודש ונביא את המסר אל אחרים.

עוזר (ואלה הנותנים עדות קוראים):

היום נתחיל בחידוש חיינו. נתחיל בחיפוש אחר שלום בנפשנו ואחר כוח שיעניק לנו שמחה ואמונה. לאחר מכן, נלך אל האנשים הקרובים אלינו ביותר ונשתף אותם בכל הגדול והטוב שקרה לנו.

מנחה: לכולם, שלום, כוח ושמחה!

עוזר (וכל הנכחים):

גם לך, שלום, כוח ושמחה!

הדרן

אם אתה מאמין שחייך מסתיימים במוות, כל אשר תחשוב, תרגיש ותעשה יהיה חסר משמעות. הכול

מסתיים בחוסר קוהרנטיות, בהתפרקות.

אם אתה מאמין שחייך לא מסתיימים במוות, צריכה להיות התאמה בין מה שאתה חושב לבין מה שאתה

מרגיש ועושה. על הכול להתקדם לקראת קוהרנטיות, לקראת אחדות.

אם הנך אדיש לכאב ולסבל של הזולת, לא תימצא הצדקה לשום עזרה שתבקש.

אם אינך אדיש לכאב ולסבל של הזולת, תצטרך לדאוג להתאמה בין מה שהנך מרגיש לבין מה שאתה

חושב ועושה למען אחרים.

למד לנהוג באחרים באופן בו אתה רוצה שינהגו בך.

למד לגבור על הכאב והסבל שבך, ברעיך ובחברה האנושית.

למד להתנגד לאלימות שבתוכך ומחוצה לך.

למד לזהות את סימני הקודש שבך ומחוצה לך.

אל תיתן לחייך לחלוף מבלי לשאול את עצמך: "מי אני?"

אל תיתן לחייך לחלוף מבלי לשאול את עצמך: "לאן אני הולך?"

אל תיתן ליום אחד לחלוף מבלי לענות לעצמך מי אתה.

אל תיתן ליום אחד לחלוף מבלי לענות לעצמך לאן אתה הולך.

אל תיתן לשמחה גדולה לחלוף מבלי להודות על כך בתוכך.

אל תיתן לעצב גדול לחלוף מבלי לדרוש מתוכך את אותה שמחה אגורה.

אל תדמיין שהנך בודד בעמך, בעירך, על פני האדמה ובעולמות האינסופיים.

אל תדמיין שאתה כבול לזמן הזה ולמרחב הזה.

אל תדמיין שבמותך אתה מנציח את הבדידות.

תוכן העניינים

1.....	המסר של
1.....	סילו
2.....	המסר של סילו
2.....	הערת העורך
3.....	הספר
25.....	ההתנסות
35.....	הדרך